

12-es kör
Gyógyító szerda
2020. október 7.

(Forrás: <https://youtu.be/N2sCfNZNNKw>)

Üdvözöllek benneteket kedveseim, Kryon vagyok a Mágneses Szolgálattól!

Ha újként vagytok itt ezen a programon kedveseim, akkor feltehetitek a kérdést: *"Közvetítéskor - aki a székből ül, aki közvetít - tudja-e, hogy mit mond?"* Elmondhatom nektek, hogy a férfi a székből megegyezésben áll velem - a 30 évvel ezelőtti mérnök biztosra akart menni, hogy hallja és itt legyen. Félreáll - mondhatnánk -, ám mégis itt van valahol. Ez volt a megegyezés, ami kettőnk között jött létre, hogy nyugodt lehessen az illető, ami a fától keresztül érkezik. Sok más közvetítő számára ez egy teljesen másfajta élmény: van, aki feláll és körbe jár. A társam nem tudja ezt tenni. Ez volt a kompromisszum: hogy a szem behunyva marad és nem jár. Megpróbálta párszor, de nem működött jól. Azért mondom el, mert itt van. Nem testen kívüli élmény ez, olyan mértékben, hogy valahova máshova eltávozik, majd visszatér és semmiről sem tud, hogy mi történt. Teljesen tudatában van mindennek. El tudja azt is mondani, hogy miről volt szó, de nem befolyásolja az üzenetet. Kryon üzenetét sokféle módon össze lehet foglalni, de az egész rólatok szól kedveseim, és változik is. Az üzenetek változnak, ahhoz mérten, ahogy ti is változtok. Ha szeretnétek az ilyen változásokat látni még azelőtt, hogy az üzenetéről hangfelvétel készült volna, el lehet őket olvasni. Az első üzenetek kriptikusak voltak, majdnem hogy metaforikusak. Nem olyanok, mint manapság... azért, mert a befogadók tudatossága megváltozott. Valóban. A legnagyobb, legjelentősebb üzenet valaha is bárki számára közületek az volt, hogy a bolygó tudatossága váltásban van. Az első üzenetem számotokra az volt, hogy a Mágneses Háló ennek megfelelően változik, hogy lehetővé tegye a magasabb szintű tudatosság jelenlétét a bolygó "mágneses kanapéjában". Ez egy hasonlat, metafora. Azt jelenti, hogy a bolygó Mágneses Hálójának szó szerint szövetkezik a tudatossággal. Túlzásnak tűnt évekkel ezelőtt, hogy ezeket mondjuk, és nem volt semmi bizonyíték sem rá - ma már van. Ez része volt a társam tevékenységének, hogy városról-városra járjon és bemutassa a tudást, illetve a bizonyítékokat erre vonatkozóan, de ma nem ezt tesszük. A tudatosság ugyanis ténylegesen elkezd átváltani.

Vannak, akik sokat kérdeznének, különösen az emberi testről. Olyan ülés ez, amit gyógyító időnek hívunk. Nem minden közvetítés fog a gyógyulásról szólni - ez viszont igen. Ez egy olyan kérdést vet fel, ami nagyobb minden eddigi kérdésnél: van-e valami olyan az emberi testben - ami annyira különbözik a tudattól - ami igazából igazgatja azt, hogy mi történik a kórházokban? Ez nem az agy, nem is a szív, és nem a tobozmirigy. A válasz pedig: igen. Sokak számára ismert, még neve is van: a Veleszületett. Ezt hívják sokan az "okos testnek". Okos, mert jóval több tudása van, mint nektek, jóval több. Például, ha van egy támadás: egy vírus, egy baktérium, vagy bármi, akkor a Veleszületett azonnal tud róla. Fehérvérsejtek odarobognak, ahol történhetett valami, nektek pedig fogalmatok sincs róla, amíg a tünetek meg nem jelennek - talán napokkal később. A Veleszületett azonnal tud minderről. Kedveseim, a Veleszületett tudni fogja, amikor az első ráksejt megjelenik a testben, ti pedig csak hetekkel, vagy akár hónapokkal később érzékelitek majd, hogy valami nincs rendben. Aztán jönnek a tesztek. Ezért a Veleszületett igen különleges valami, minden egyes emberben ott van. Vannak, akik olyan eszközként használják, amit kineziológiának hívunk, vagy izomtesztnak. Ez az egyik módja annak, hogy kérdéseket tegyünk fel a Veleszületettnek.

Egy másik módszer erre a "testbeszéd:" ugyanaz a fajta folyamat, talán kicsit kifinomultabb, amiben egy képzett orvos kérdezi a testet egy bizonyos sorrendben, hogy célzottan megállapítsa azt, amit tudni kell. Tudjátok a vércsoportokat? *"Igen, letesztelték tegnap."* Nem, nem ezt kérdeztem. Tudjátok-e volna a vércsoportotokat, a vizsgálat nélkül? Persze, hogy nem. A Veleszületett tudja. Látjátok, hova akarok kilyukadni? Az egyik legegészségesebb folyamat egyike a Veleszületettnek, gyógyászati céllal, a kérdések feltevése helyett, a homeopátia. Erről is beszéltünk korábban. Olyan rendszer ez, ami jeleket küld az okos testnek, azt, hogy mit is kívántok meggyógyítani. Gondosan elkészített tinktúrát, amiben parányi mennyiségű - sokkal kevesebb, mint ami bármi reakciót váltana ki - bevisztek a testbe, a nyelv alá, és az gyógyhatással bír. Olyan, mintha a Veleszületett elkezdene látni: *"Óh, hát ezt akarja!"* A gyógyítás pedig beindul. Annyi bizonyíték van erre kedveseim, több száz évre visszamenőleg. Ez nem olyasmi, ami a váltás óta jelent meg, ezt nem a New Age-től kapjátok, és nem is egy közvetítés által. Hosszú ideje jelen van, és azért beszélek róla most, mert ez fog megváltozni. Meg akarom mutatni, hogy mennyire archaikus is ez a folyamat: mintha egy sötét szobában állnátok, és tudnátok, hogy a fal túloldalán van a kórház minden titka. Mi is zajlik éppen most a testben? Ez van a fal túloldalán, és mondhatnátok azt is, hogy ez a fal választ el a Veleszületettől. Ezen a ponton az emberi civilizációban, még mindig csak

bököditek a falat, hogy vajon visszabök-e, kérdéseket tesztek fel neki egy bizonyos módon, tinktúrákat adtok neki - ez mind metaforikus dolog. Értitek, amit mondok? A Veleszületett soha nem lép előre és mondja azt: *"Helló! Jó, hogy ismerlek. Mit fogunk ma csinálni?"*

Mi lenne, ha ezt megtehetnétek? Bámulatós test-intelligenciával rendelkeztek - ez az. Intelligens, tudja hogy mi történik. Ez az intelligencia felelős minden folyamatért a testben. Ez a bizonyos Veleszületett nem csak tudja, hogy mi történik, hanem azt is mondhatja, hogy az a vezérlőpult. Természetesen az aggyal, a tudattal dolgozik, a szívvel, a tobozmiriggyel, de nem ezek egyikeként képviseli magát, hanem utasításokat kap tőlük. Ezt akarom elmondani nektek: ez a fal hamarosan papírdarabbá válik, akkor pedig nemcsak látni fogjátok, hogy mi is ez, amit most nem láttok, hanem elkezdtek rájönni, hogyan kommunikálhattok vele szemtől-szemben. Mi lenne, ha beszélhetnétek a Veleszületetthez épp most? Ez a beszélgetés pedig ti lennétek-önmagatokkal, gondolatok valaha erre? Arra, hogy beszéljete a saját Veleszületetthez barátságosan és határozottan? Végül is, ti vagytok a főnök a test számára. Évekkel ezelőtt azt mondtam, itt az ideje, hogy beszéljete a sejteitekhez, a testetek sejt szerkezetéhez! Ezek az én úgymond, hosszútávú instrukcióim, még a váltás előtt. Most pedig sokkal nagyszabásúbb, mint hogy a sejteitekhez beszéljete vagy gyűlést tartsatok velük. Ti vagytok a felelősek a testetekért. Ha a Veleszületett ott van minden egyes emberben, és ott van - mit gondoltok, mit szeretne? Helyezzétek magatokat egy kicsit a fal túloldalára, az ő helyébe! Mit gondoltok, mit szeretne? Itt a vezérlőpult az emberi lény számára, nektek, ami blokkolva van, nem tud igazán beszélni hozzátok. Egyszer-egyszer válaszol pár kérdésre, máskor utasításkészletet követ, de nem ismer benneteket. Mit gondoltok, mit akar? Ha személyiséggel ruháznátok fel a Veleszületettet, akkor mit akarna? Megmondom én, hogy mit is akar. Titeket akar, minden másnál jobban! A test szeretne képesnek lenni négy szemközt beszélgetni. Mit mondanátok a Veleszületettnak, ha az a fal ledőlne?

Ez kedveseim, a gyógyulás. Ez történik kedveseim, a 12-es körben, mivel a Veleszületett többdimenziós. Azt mondhatjátok: *"Honnan tudod ezt Kryon?"* Onnan, hogy a DNS is többdimenziós, ez már bizonyítást is nyert. A sejt szerkezet egy része többdimenziós, de nem az egész. A Veleszületett ezen dimenzionalitásnak a része, és ez az oka annak, hogy nem tudtok egyszerűen felállni és beszélni hozzá, mert ti a 3D-ben maradtok. Hat ez az, ami elkezd megváltozni. Mit mondanátok a Veleszületettnak? Évekkel ezelőtt megmondtam a társamnak, hogy mit mondjon neki. Azt mondtam, hogy a Veleszületett felelős a megfiatalodás gyorsaságáért, és azért is, hogy milyen gyakran történik ez, hogy milyen gyakran osztódnak a sejtek. Azt gondolhatjátok, hogy ez csak egy folyamat, ami csak úgy megtörténik a testben, ám a Veleszületett irányítja. Kell, hogy legyen egy blokkoló óra, és ha nem mondtok semmit sem, nem tesztek semmit, ez az óra magától ketyeg. De ha a főnök akar szólni - vagyis ti -, akkor mi lenne, ha ezt mondanátok: *"Számolj csak minden második napot. Lassítsuk le az öregedést, ne korosodjunk a kapott óra szerint!"* Irányítsuk a testet, beszéljünk a Veleszületetthez, aki irányítja az olyan dolgokat mint az öregedés! Ez csak egy dolog, amit mondhattok a Veleszületettnak. Működik? Ó igen, működik. Mondtam korábban, hogy a test a tervzet szerint sokkal hosszabban élhetne. Kétszer vagy akár háromszor is olyan hosszan a mostani életöltőhöz képest. Az egyetlen oka, hogy mégsem így van az, hogy visszaugrik az alapértelmezett órához, amivel születtetek, nem pedig ahhoz, amit mondtok neki. A 12-es kör egy többdimenziós helyre visz el benneteket, ahol elkezdhetek beszélni a Veleszületetthez. Ezt érzik egyesek: egy összeolvadást, ami egyenesen a sejtekbe hatol. Ilyen üzeneteket akarok adni egyre inkább, hogy mi is történik most, ami annyira más attól, ami régen történt, de amiről beszéltünk akkor régen, amikor az új emberről szóltunk, egy új normalitásban. Ez az ,ami történik manapság.

És ez így van.

Kryon

Vizualizációs gyakorlat

Üdvözöllek benneteket kedveseim, Kryon vagyok a Mágneses Szolgálattól!

Gyertek közelebb! Gyertek közelebb, kedveseim! Ez az egyetlen, amit mondhatok azzal kapcsolatban, hogy értelmet nyerjen bármelyikőtök számára is, ami most megtörténhet. Talán már korábban is részt vettetek ezen az utazáson - remélem így történt. Azt mondtam a társamnak egy bizonyos idővel ezelőtt, hogy ez egy olyan utazás, amit az emberiségnek rendszeresen meg kellene tennie. Ez a vizualizáció, ami következik nem egy képzelt, imitált utazás - valójában nem az. Inkább egy gyakorlat a dimenziók közötti átkelésre. Olyasmi, ami egészen mostanáig nem volt

elérhető az egész emberiség számára. Azt lehet ugyan mondani, hogy bizonyos mértékig minden elérhető volt és minden lehetséges volt, ám az emberi lény tapasztal olyan dolgokat, amik féket tesznek arra, hogy milyen messzire is juttok el. Ez amiatt van, mert olyannyira szeretitek a valóságot, amelyben éltek.

Vannak, akik eljönnek erre a bizonyos találkozóra és azt mondják: *"Tovább akarok menni! Vizualizálni akarok! Ott akarok lenni, de amint elérkezem egy bizonyos pontra, olyan, mintha lefékeznenek. Csak idáig tudok eljutni."* Igazatok lenne. Ezért van az, hogy ismételjük, újra és újra - mert ez a bizonyos gyakorlat egy többdimenziós helyre való eljutás, ahova napi szinten nem látogattok el csak úgy. Ez a hely olyasmi, ami élesítésre kerül - mondhatnátok - a tudatosságban azok számára, akik csak egy kicsit is értik, hogy mire is vagytok képesek. Kilépünk a 4D-s létből, amit ti a valóságoknak mondtok és belépünk egy olyan többdimenziós helyre, ami túlmutat azon, amit valóságosnak gondoltok. Beszélgettünk már erről korábban. Mi valóságos? Mindig megkérdezzük ezt kedveseim. Ismét azt mondhatjátok: *"Nos közvetítő úr, számomra az a valóságos, amit megérinthetek és érezhetek."* Én pedig azt mondom, hogy ez csupán a 4D-s valóság tulajdonsága. Amikor ezen túlléptek, azt jelenti-e, hogy az nem valóságos? Amikor egy új szintet értek el, olyat elhagyva, amit szerettetek korábban, ez azt jelenti-e, hogy az új nem létezik? Vagy csak azt, hogy kedvelitek azt, amiben éppen benne vagytok? Bonyolult oda menni, ahova vezetünk benneteket. De mindig oda akarlak vinni titeket - mindig.

Gyertek közelebb! Gyertek közelebb és hallgassatok! Van egy híd, amin át kell kelnetek! egy metaforikus híd a látomásotokban. Eme híd látványa pedig fontos, mert egy jelzésként szolgál a testeteknek, a tudatotoknak, a Velezületettnék, a lelketeknek - mégpedig azt, hogy egy további, új dimenzióba fogtok behatolni, vagyis áthaladtok rajta. Át egy falon, ahogy korábban is mondtuk, egy meggyőződésen keresztül, és ténylegesen oda fogtok menni. Ez nem csupán vizualizáció. A többdimenziósság ilyen, kedveseim: ülhettek egy széken, és közben utazást tehettek - de tudjátok is, hogy ez így van. Bármelyik testen kívüli élmény is, amely olyan valóságos sokak számára, erről szól: elhagyták a testüket, mégis látják azt a 4D-ben, még az utazás közben is. Ez pedig felveti a kérdést: mi a valóságos és hol vagytok? A válasz pedig: igen. A többdimenziósság megengedi számotokra, hogy egyszerre két helyen legyetek. Menjünk is hát oda!

Mindez felkészít benneteket arra, hogy meglássátok a hidat. A híd megváltoztathatja az alakját, időről időre, találkozóról találkozóra, ám mindig ott van a helyén. A híd képviseli az ismeretlenbe való belépést. Ez egy olyan hely, ahol már járhattatok korábban. *"Nos Kryon, már többször itt voltam ezen a találkozón, menjünk is át a párán!"* Ó, valóban? Azt gondold, hogy mindig tudjátok mi van a pára túloldalán? Nem tudjátok. Nem bizony. A többdimenziósság nem úgy működik, hogy egyszerűen beléptek az 5D-be - egyúttal mindegyikbe beléptek. Amikor pedig megteszitek, a dolgok megváltoznak. Ha eddig sikeresen kapiskálni kezdtétek hova is mentek, az kényelmesebbé válik. Amit a pára túloldalán fogtok látni, az egészen más, mint amikor először jártatok ott. Ne döntsétek el, hogy mi is fog történni itt! Ahogy megnézitek a hidat, megértitek, hogy az valami fölött vezet át. A híd nem a földön fekszik. Valóban, van ott valami, akár egy kis csermely, akár a Grand Canyon. Bármilyen legyen az, a híd átvisz abból, amit ismertek oda, amit nem ismertek. Minél mélyebb a szakadék, annál bizonytalanabbak vagytok. A mély szakadék igazából egy jelkép, egy metafora azt illetően, hogy milyen nehéz számotokra belépni abba a valóságba, amibe szeretném, ha belépnétek ebben a 12-es körben.

A hídon párás köd fogad, pont középen, ezen kell keresztülmeneteket. Elmondtuk korábban: minden egyes találkozózn keresztülmegyünk a párán, mindenki. A párán áthaladni metafora: az egyik valóságészlelésből a másikba. Egy kicsit még több is ez ennél. A pára azt jelképezi, hogy beléptek egy olyan helyre, amire nem számítottatok. Nem egyszerűen a szakadék másik oldalára fogtok átérni, hanem a lelketekbe. *"Hát én nem értem, hogyan lépek a lelkembe."* Elmondom nektek, hogy teljesen rendben van az, ha nem értitek. Azért, mert a lélekbe való belépés nem olyasmi, amivel az emberiség foglalkozna. A régmúlt idők sámánjai, ha megkérdezték őket, elmondják, hogy mi is az, és hogy évekbe telt megérteniük, hogy ez egyáltalán lehetséges. Vannak, akik szerint csak egy múlandó látványa valaminek. Nem értették, hogy hozzájuk tartozik. Nem mentek sehova máshova, egyszerűen csak többdimenzióssá váltak, és így az hirtelen megnyílt előttük. Most olyan helyre fogtok utazni, ami a létező legistenibb részetek. Mindig is ott volt, mindig készen állt számotokra, mindig elérhető volt. Azon a helyen pedig annyira sok minden van, amit megtehetünk! Gyertek közelebb!

Lépjetek a hídra hát és közelítsetek a párához! Értsétek meg, hogy ezt ne hétköznapi módon tegyétek! Mindjárt keresztülmentek a párán, vegyétek csak le nyugodtan a cipőtöket! Ez egy megtiszteltetés, nem igaz? A cipő levétele egy szimbóluma az isteniségnek, a szentségnek, mert éppen a legszentebb dolog felé igyekeztek, ami ti vagytok. Egy ősi helyre tartotok, ami a jövőt képviseli - ez pedig a lelketek. Menjetek keresztül a párán velem együtt kedveseim, had fogjam meg a kezeteiket, gyertek velem! Most, hogy átmentetek a párán, láttok-e bármit is? Mi az, amit látnotok kellene? Tudjátok, az ilyen meditációk többsége mind vezetnek benneteket abban, hogy mit kéne látnotok. Ez nem ilyen. Arra

hívlak, hogy a saját magatok fenségességét és méltóságát lássátok. Hogy néz ki? Sokat fog változni, ahogy megyünk előre kedveseim.

Ne lepődjete meg, hogy ha például az első dolog, amit láttok és érzékeltek, az egy esőerdő békessége lesz! Hiszen láthatjátok, hogy az anyatermészet, Gaia, a minden létező szépsége a társatok, és sokszor a legszebb dolgok a bolygóból fakadnak. Ha ezt már látjátok, ez jó előrelépés, mert azt jelenti, hogy képesek álltok megérteni valami olyasmit, amit most még nem értetek. Ez pedig a következő: ide tartoztok, mérhetetlenül szeretve vagytok, és nem véletlen, hogy a bolygón vagytok. Isten hozott egy olyan helyen benneteket, amire méltók vagytok! Isten hozott egy olyan helyen, amire érdemesek vagytok! Ahogy körbejártok ezen a helyen, - ha így akarjátok hívni - ebben a dimenziósságban, vannak akik beszámoltak róla, hogy nem mennek ugyanúgy. Vannak akik úgy érzik, hogy lebegnek egy kicsit... mert amikor kiléptek a 4D-ből, akkor megváltoznak dolgok, még az is, ahogyan jártok. Ehhez a gyakorlathoz azonban most szeretném, ha a földön maradnátok, amiatt, ahova tartunk.

Ennél az útelágazásnál, minden alkalommal azt kérem, hogy lássátok a templomot! Templomnak, szentélynek hívjuk - ez a ti szentélyetek, mert szinte az összes kultúrában a szentély szentséget képvisel. A templom olyasmit képvisel, ahova bementek, hogy valami nagyobbval találkozzatok. Igazatok lenne, mert ez a bizonyos templom, vagy az ajtaja, ahogy mindig is van és lesz is, mindig a tudatosság formulájával rezonál, a négyesekkel, a tizenkettesekkel, a minden létező matematikájával - ez a tizenkettő. Ez a valóság levele, amely magába foglal minden létező teremtet dimenziót, ahol egyszerre jelen lehetnek. Mivel egyszerre lehetnek ott, mindenféle történhet ezen a helyen, ahova velem jöttök. Mindegy, hogy épp hogyan is néz ki, mert az minden alkalommal változni fog. Ha szeretnétek, álljon kristályból, ha szeretnétek, álljon növényekből. Legyen az bármi, ami titeket jelent és szimbolizál, vagy ami békét ad. Gyertek be oda velem, és máris ott van ismét az amfiteátrum!

Mekkora ez az amfiteátrum? Egyesek jártak itt velem már korábban, ti észrevehetitek, hogy megnőtt egy kicsit. Ott van a kör, ez a köralakú színpad, amely lesüllyed középen, körülötte pedig ülések. Sétálgatok le a színpadig, mert ez a rész az, ami az egésznek a lényege! Szeretném, ha leülnétek a székre, amely ott áll! A szék bármilyen méretű, színű lehet, amilyennek csak akarjátok. Ez csak egyszerűen annak a helye, ahol megkapjátok azt, amiért idejöttetek. Ez lehet a béke, frusztráció nélkülség, testi gyógyulás. Ez mind ott van a székben. Gyertek közelebb! Szeretném, ha leülnétek rá és kijelentéseket tennétek, hogy miért is jöttetek! Akár észrevettétek, akár nem, az amfiteátrum körüli székek kezdenek betelni. Nem csak azokkal, akiket elveszítettetek, nem csak szükségszerűen angyalok, a mindenféle dimenziók és a galaxisok környékéről. Nem is szükségszerűen az elmúlt életlétőiteik. Ezek a teremtés polgárai. Bárki, akinek van lelke, hozzátok hasonlóan, amikor beléptek egy többdimenziós helyre, akkor mindenki más helyére is beléptek. Tudtátok ezt? Egy ünneplés előtt álltok. Ma azonban minden széken a sejtjeitek ülnek, amikből milliárdnyi van. Most ott vannak, hogy vigasztaljanak és azt mondják: *"Figyelünk rád, mondd el, hogy mit kell tennünk és megadjuk azt, amire szükséged van! Mondd el amit akarsz! Mondd el, hogy a gyógyulásért jöttél! Adj utasításokat! Szeretünk és téged hallgatunk ebben a többdimenziós térben."* Ez több mint vízió. Készen állunk arra, hogy meghallgassuk, ahogy kimondod az igazságokat. Ne félj! Kimondhatod ezt abban a székben is, ahol éppen ülsz, az amfiteátrumban. Elmondhatod, hogy: *"Azért jöttem ma, hogy segítséget kérjek. Ma az erőért jöttem, a boldogságért és örömért. Azért jöttem ma, hogy soha többé ne féljek. Azért jöttem, hogy megoldásokat találjak az általam ismert problémákra."* Minden székben körülöttem. Ebben fogtok ülni. Óh, kedveseim... Szeretném, ha visszatérnétek erre a helyre, akár vizualizációval, akár anélkül, és mi továbbra is odaviszünk és továbbra is emlékeztetünk a fenségességetekre, minden egyes találkozáson!

Ám most ennyi elég lesz, nem igaz? Eljöttök velem ide majd újra és újra, és másféle dolgokkal is fogunk foglalkozni... de most, miért ne maradhatnátok ott még egy kicsit? Zavaró tényezők nélkül, üldögélhettek még egy kicsit. Nem kell ugyanúgy visszatérnetek a hídon át, mert amikor úgy döntötök, hogy visszatértek ebből a vízióból, dimenzióból, erről a helyről - mi azonnal visszaviszünk oda, ahol vagytok, abba a dimenzióba, amiről úgy gondoljátok, hogy oda tartoztok.

Kryon vagyok, és ezért vagyok itt. Gyertek közelebb!

És ez így van.

Kryon

Fordító - Barczy Bernadett

Lektor - Daka Sanya

Stiliztika - Daka Sanya, Konrád Bálint